

Susmak Gerekiyor Bazen

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 04 Haziran 2014

Susmak gerekiyor bazen her ne kadar acı verse de sessizlik. Sessizlik o kadar çok şeye hâkim ki... Yanılığdan, yalandan, dertten, tasadan uzak durmak adına belki de. Hatta can yakmamak için belki de canın yanmaması için. Çok kolaydır yakıp yıkmak ve bir o kadar zordur kırılan ne varsa bir araya getirip, parçaları birleştirmek.

Hele ki gurur kırılıp yerle bir oldu mu, seyreyleyin. Tutkulu bir düşün yansıması ters düşse bile ya da masum bir dileğin inkârı mümkün olsa dahi.

İlkeler, doğrular, öğretiler ve sayısız mefhum. Kimine göre zor kimine göre kolay. Kimine göre mümkün kimine göre kabul edilemez. Talan olmaktansa talan etmeli, dememeli. Ya da kırılmamak adına kırmalı. Ne de olsa Yaradan muktedir her şeye ve de herkese.

Pek çok şeye inanıp kanmak öylesine imkân dâhilinde ki...

Ne çok hayal vardır kişi için önem arz eden... Ne çok yanılığda bulunursunuz diğer yandan kapılıp gittiğiniz düş ertesi. Hele ki kazanımların yitip gitmesi daha da burkar içinizi. Sahip olup kaybetmek daha acıdır bir düşün erişilmezliğinden. Uğruna emek verip ulaştığınız her ne ise, eğer ki kayıp gitmişse avuçlarınızdan acısı daha da katlanılmazdır. Aidiyeti sizde değilse istek ya da ihtimallerin o kadar da can yakmaz sahip olamamışsanız eğer ki...

Uğruna savaş verip kavuştuklarınız daha da ıstırap verir kayıp ertesi. Bu yüzden önemlidir koruma içgüdüsüyle dört elle sarılmanız sahip olduğunuz her şeye üstelik.

Maneviyat anında devreye girer bu koruma içgüdüsü. Neyi ya da kimi mi? Öncelikle iç sesiniz doğrultusunda yön verdiklerinizi ya da uğruna çırpındıklarınızı. Belki bir duygu belki bir düşünce hatta yeri geldi mi basit bir obje bile sıradanlığın haris duvarını yıkar.

İnsanlar ikiye ayrılır kanımca: Zarar görenler ve zarar verenler. Zarar vermemek adına olmalı insanın tüm uğraşı. Mazoşist bir yaklaşım olarak algılansa bile çoğu kişi tarafından, zarar vermek tercih olarak belirlenmemeli. Varsın zarar görsün en azından vicdan kısacaktır sesini. Sonuçta herkesin müstakil bir yaşantısı var. Ve bu yüzden hiç kimse hak iddia etmemeli bu müstakil yapıyı zedelemek adına.

Gerçeklerimiz ve inandığımız onca yalan ya da söylenmeyen ne varsa. Sükûtun ikrardan geldiği gerçeği ara sıra sekteye de vurabilir diğer yandan ama unutmamalı istisnalar kaideyi bozamaz.

İstisnalar ve istisnai kişilikler. Farklı olarak addedilen kim varsa. Kime ne zararı olabilir ki farklılığın. Eğer ki; kişi hoşnutsa süregelen halinden ve tavrından unutmamalı ki bu onun tercihidir. Tercihi olmasa bile belki bir mecburiyettir. Seçimi olmayabilir zira pek çok insan ve pek çok şey sis perdesi altında hüküm sürebilir.

Karanlığımız ya da aydınlığımız asla bir kıstas olmamalı bireyi tanımlarken. Aslında kimseyi tanımlamak gibi bir hakkımız da yok ki. Ama ne yazık ki günümüz şartlarında çoğu insan mercek altında. Pek çok mahrem kavram her nasılsa çevremizdekilerin ilgi alanı dâhilinde. Adı üstünde: "Özel."

Nasıl ki her birimiz birer özel isme sahibiz özel hayat da sadece ve sadece kişiye ait ve dairdir. Doğru ya da yanlış ne olursa olsun yaptıklarımızdan bir o kadar mesulüz. Zira bize bahşedilmiş bir akıl, bir vicdan ve irade söz konusu. Anlık istekler, anlık duygular isterse uzantısı olsun bir ömrün sonuçları sadece bizi ilgilendirir ve yönlendirir de. Bu yüzden seçimlerimizi yaparken mümkün merteye mantık ve vicdanımızı devreye sokmalıyız her ne kadar duygusal bağlamda önde gitsek de...

Subjektif bakış açısı yine kişinin tercihine kalmış bir yön tayinidir her ne kadar objektif olmasak da zaman zaman.

Psikolojik bir açılım her zaman sosyal bağlamda paralel seyir izlemeyebilir. Ama bu da demek değil ki; kendimizi toplumsal öngörülerden soyutlayıp bildiğimiz gibi yaşayacağız. Doğrular, öğretiler ve toplumsal yaklaşım. Farklılık arz edebilse de çoğu şey, sosyolojik açıdan uymamız gereken pek çok kaide var. Bu doğrultuda seyrettikten sonra, geri kalan hiçbir düşünce ve duygu başkaları açısından önem arz etmez, etmemeli de. Zira bireysel tercihlerimizdir bizi yönlendiren ve hayata bağlayan. Haricinde de kimsenin kimseyi kınayıp yargılama hakkı olmalıdır, diye bir yanılığa kapılmamalı. Yeter ki doğrularımızdan ve kendimizden taviz vermeyelim. Bu yüzden seçimlerimiz ölçüsünde devam ederiz yolumuza. Yeter ki doğru ve isabetli seçimlerde bulunalım.

Tüm seçimlerinizin ve tercihlerinizin güzellik ve mutluluk getirmesi dileğimle...